

آموزش تحلیل سیاسی / جوان‌ها به چشم خود خواهند دید (۱)

بعضی‌ها گاهی اوقات یک چیزی یا پدیده‌ای را می‌بینند که مثلاً برایشان پدیده‌ی نامطلوبی است، فوراً دل‌هایشان مأیوس می‌شود؛ بنده اصلاً این جور نیستیم. هر پدیده‌ای، ممکن است پدیده‌های نامطلوبی هم یک گوشه‌کناری به وجود بیاید؛ هست، همه‌جا هست، زمان‌های گذشته هم بوده؛ زمان خود پیغمبر و امیرالمؤمنین (علیهما السلام) هم بوده، در اینکه تردیدی نیست؛ لکن جهت کلی، حرکت کلی، انشاءالله حرکت خوبی است و من امیدوارم که خدای متعال کمک کند تا هم شما و هم ما بتوانیم انشاءالله به وظایفمان عمل کنیم. ۹۴/۱۲/۲۵

حمایت از کالای ایرانی
تابلوساسی
انکاس آفرین تحلیلها و مواضع رسانه‌ها و جریانها
BASIRAT.IR

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال پنجم / شماره ۷۳۸ / دوشنبه ۱۵ بهمن ماه ۱۳۹۷

پیامدهای تقابل روسیه و آمریکا

جمهوری: ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه در یک اقدام تلافی جویانه اعلام کرد روسیه پیمان منع گسترش سلاحهای هسته‌ای میان برد (INF) را تعلیق می‌کند. این اقدام کرملین، واکنشی در قبال تصمیم ترامپ به خروج یکجانبه از این پیمان است. مایک پمپئو وزیر خارجه آمریکا در یک موضع‌گیری غیرمعمول، روسیه را به «رفتاری بیش‌ازمانه» متهم کرد که مفاد پیمان را زیر پا گذاشته و ششماه فرصت دارد که رفتارش را اصلاح کند و به پیمان بازگردد و به آن عمل کند. واکنش سریع پوتین، پیام روشنی برای ترامپ نیز بود و نشان داد هر کاری که آمریکا انجام دهد، روسیه هم فوراً می‌تواند انجام دهد. دقیقاً از همین دیدگاه است که مسکو آغاز بررسی برای تولید سلاح‌های کوتاه برد و میان برد زمین به هوا را اعلام کرده و در عین حال، کار بر روی موشک مافوق صوت میان برد را هم رسماً اعلام نموده است. به نظر می‌رسد دارودسته ترامپ خواهان همین رفتار کرملین هستند و ترجیح می‌دهند که پس از اقدام روسیه، فرصتی برای قبولاندن تولید سلاح‌های جدید موشکی و هسته‌ای به مراکز تصمیم‌گیرنده نظیر کنگره فشار بیاورند. آمریکا تصور نکند که این پدیده برای همیشه به سود واشنگتن خواهد بود بلکه به عکس، ابعاد آسیب‌پذیری آمریکا به دلیل گستردگی دامنه حضور و عملیاتش در مقیاس جهانی، مطلقاً قابل مقایسه با سایر کشورها و حتی روسیه و چین نیست. خروج یکجانبه آمریکای ترامپ از پیمانها در عین حال نشانگر ناتوانی ترامپ برای رایزنی و پیشبرد اهداف آنها از طریق مذاکره در شرایط مساوی است و ثابت می‌کند که آنها پیشاپیش خود را طرف بازنده در هر مذاکره می‌دانند و به همین دلیل برای درهم ریختن میز مذاکره پیشقدم هستند، پدیده‌ای که وزن آمریکا را از این هم کمتر می‌کند.

مسیر جاده انقلاب در چهل سالگی چگونه است؟

جوان: برای فهم این موضوع که در کجای مسیر هستیم دانستن سه پیش‌نیاز لازم و ضروری است و هرگونه تحلیل نسبت به موقعیتی که ایستاده‌ایم بدون توجه به این سه پیش‌نیاز از دقت و صحت برخوردار نیست. اول: قیاس دستاوردهای انقلاب اسلامی با گذشته است. این را می‌توان هم در بعد کیفی مانند وحدت، عزت، غرور ملی و استقلال و هم در بعد کمی شاخص‌های توسعه را با آمار و عدد ریاضی با ۵۷ ساله دوران پهلوی مقایسه نمود. دوم: موانع و مشکلات در مسیر انقلاب را نمی‌توان لحاظ نکرد و محل استقرار فعلی را مورد نقد قرار داد. سوم: امکان تحقق آرمانها و

اهداف در بستر زمان. با لحاظ سه پیش‌نیاز مذکور باید به این پرسش پاسخ داد که اکنون کدام یک از گزینه‌های زیر در انقلاب اسلامی صادق است. ۱- تحقق اهداف ۲- توقف ۳- تحریف ۴- استحاله ۵- کند شدن شتاب حرکت انقلاب

۱- تحقق اهداف انقلاب اسلامی: از مهمترین اهداف محقق شده انقلاب اسلامی، استقلال سیاسی ایران بعد از ۲۰۰ سال تحقیر و وابستگی است. تبدیل شدن به قدرت منطقه‌ای از یک قدرت وابسته از دیگر اهداف محقق شده است. تحقق آرمان امام مبنی بر تشکیل «بسیج جهانی اسلام» که در واکنش به شکل‌گیری داعش انجام شد. حرکت در مسیر خودکفایی در بسیاری از شاخص‌های خرد و کلان همچون پزشکی، نظامی، فناوری، سدسازی، سیمان، فولاد، مواد غذایی، ارتباطات، برق، آب و جاده نیز نشان از رشد صدها برابری در طی ۴۰ سال است.

۲- توقف: موانع، خیانت‌ها، دشمنی‌ها و محروم‌سازی در برخی حوزه‌ها روند را کند نموده است، اما در هیچ بعد از ابعادی که شعار داده‌ایم متوقف و مسکوت نیستیم.

۳- تحریف: بعد از امام در صف یاران انقلاب دوگانه رفاه- مبارزه شکل گرفت و کم کم این دو به آرایش علیه هم رسیدند.

۱- عدم جدایی دین از سیاست ۲- اصرار بر زی‌طلبگی روحانیت ۳- مسئولیت حکومت به هر دو بعد مادی و معنوی انسان ۴- حمایت از مستضعفان عالم ۵- حمایت از جنبش‌های اصیل اسلامی ۶- تأکید بر دائمی بودن مبارزه ۷- اصرار بر ایستادن مقابل بی‌منطقی و زیاده‌خواهی استکبار و جهان‌خواران ۸- اصرار بر حذف صهیونیسم ۹- اصرار بر قاعده نفی سبیل ۱۰- عدالت اجتماعی ۱۱- ساده‌زیستی مسئولان و نفی اشرافی‌گری (که خوشبختانه به‌رغم رخنه اشرافی‌گری در برخی مسئولان هنوز به ارزش تبدیل نشده است) ۱۲- اهمیت ویژه به مسئله فلسطین ۱۳- اصرار بر سیاسی بودن احکام اسلام خصوصاً حج ۱۴- اصرار بر حاکمیت ملت بر سرنوشت خویش ۱۵- توجه به محرومان و مستضعفان ۱۶- اصرار بر خودکفایی و قطع رگه‌های وابستگی ۱۷- رشد و آبادانی ۱۸- مبارزه با فساد. در موارد فوق ممکن است خلل و تردید یا نفوذ صورت گرفته باشد، اما نظام و حزب‌الله همچنان بر اهداف نورانی امام اصرار دارند و اخلاص در تحقق آن‌ها را به مثابه نوعی مبارزه با پاک دستی نظام می‌دانند که با هدف فاصله مردم - حاکمیت صورت می‌گیرد.

۴- استحاله: اراده جهت استحاله از طریق تغییر ماهوی قوانین در مجلس ششم یا فشار مطبوعات در مقطعی رقم خورد. رسانه‌های غرب و سازمان‌های بین‌المللی نیز از جمله ابزارهای به استحاله کشاندن انقلاب اسلامی هستند که هنوز فعال می‌باشند.

۵- کند شدن شتاب حرکت انقلاب: باید پذیرفت که در رسیدن به برخی از اهداف همانند عدالت اجتماعی و توزیع امکانات کشور دچار مشکل شده‌ایم و تا مرز عذرخواهی رهبری در مسئله عدالت به پیش رفته‌ایم. رانت اساس این ناعدالتی است که دور شدن انقلابیون از کرسی قدرت نیز این نقیصه را تشدید کرده است و مدل‌های غیربومی در اداره کشور بر این مسئله سایه افکنده است. فشار اقتصادی بر بخشی از مردم نقطه شرمندگی مسئولان نظام در مقابل مستضعفین است که برخی علل آن را بی‌اعتقادی در مدیران، بخشی فشار دشمن و بخشی بیمار بودن اقتصاد می‌دانند.

تل آویو و نشانه های جنگی جدید؟

خراسان: همان طور که سید حسن نصر... اشاره کرد، تل آویو بر خلاف ادعای رسانه ای در قبال پایان دادن به عملیات سپر شمال بیان کرده، هنوز دست به اقداماتی می زند که به تعبیر دبیر کل حزب...، فاقد اثر بخشی امنیتی برای اشغالگران است. اگر به محیط پیرامونی رژیم صهیونیستی نگاهی داشته باشیم خواهیم فهمید از شمال، صهیونیست ها با نیرویی

مواجه هستند که به تعبیر دبیر کل آن، دارای موشک های نقطه زن، دقیق و با برد بلند است که می تواند تمام دستاوردهای رژیم صهیونیستی را در منطقه هدف قرار دهد. در جنوب وضع برای صهیونیست ها بدتر از آن چیزی است که نخست وزیر و وزیر دفاع آن پیش بینی می کردند، جنوب آستن اتفاقات جدید است و گروه های مقاومت در نوار غزه نشان دادند بدون توجه به محاصره کامل قادرند ظرف دو روز ۵۰۰ راکت، موشک و خمپاره را به سمت سرزمین های اشغالی شلیک کنند. در شرق هم مقاومت اسلامی به القیطره رسید و در یک عملیات تاکتیکی نشان داد می تواند دست روی اهداف ویژه و مهمی در سرزمین های اشغالی بگذارد. در واقع رژیم صهیونیستی از هر سه طرف تحت فشار است و نمی داند باید چه تدبیری بیندیشد که از این فشار خارج شود. در تحلیل های راهبردی سیاستی وجود دارد که تل آویو بر پایه آن تا به امروز عمل کرده است. «مقابله با تهدید»، سیاست رسمی رژیم صهیونیستی است و تل آویو بر پایه این راهبرد امنیتی - نظامی، هر جا که احساس کند نیاز به عملیات نظامی است، دست به اقدام نظامی می زند. اکنون صهیونیست ها همچون بادکنکی هستند که ظرفیت بیش از حدی را در خود نگه داشتند و هر لحظه امکان انفجار وجود دارد در واقع صهیونیست ها خیال نبرد مستقیم با محور مقاومت را دارند. از یک سو انرژی متراکم درونی را نمی توانند کنترل کنند، از سوی دیگر هر چقدر هم تلاش می کنند، نتیجه به دست آمده حاکی از حصر صهیونیست ها در سرزمین های اشغالی است و تل آویو مجبور است برای جنگ احتمالی که آن را جدی می داند، پیش دستانه به کشورهای عضو محور مقاومت حمله کند تا به زعم خود، از قدرت یابی بیشتر آن ها جلوگیری کند. اما یک مشکل در این سیاست وجود دارد که صهیونیست ها را در آغاز جنگ، مردد کرده است. نتیجه جنگ و واکنش محور مقاومت چقدر گسترده خواهد بود؟

به وقت دموکراسی

سیاست روز: این روزها آمریکا و اروپا یک نگاه واحد علیه ونزوئلا ادعا دارند و آن اینکه نظام حاکم به ریاست جمهوری مادورو باید سرنگون شود و با این ادعا نیز سیاست تحریم علیه ونزوئلا را در پیش گرفته اند. در نمودی دیگر پیش از این همین کشورها سرنگونی نظام سوریه را مطرح و خواستار پایان حکومت بشاراسد شده اند. حتی گزینه نظامی نیز برای تحقق این ادعا اجرا کرده اند که البته به نتیجه نرسیده اند.

این ادعای بشردوستانه در حالی است که در طول ۴ سال اخیر مردم یمن خواستار سرنگونی نظام وابسته به سعودی بوده اند اما واکنش اروپا و آمریکا اقدام نظامی علیه مردم یمن و حتی اعمال تحریم علیه مردم این کشور بوده است. تحریم ها و جنگی که به اذعان سازمان ملل ۱۹ میلیون یمنی را در معرفی قحطی و گرسنگی قرار داده که بسیاری از آنها زنان و کودکان تشکیل می دهند.

نکته مهم آنکه در ماه های اخیر مردم فرانسه در قالب جلیقه زردها در حالی تظاهرات علیه نظام سرمایه داری حاکم به کشورشان برگزار می کنند که خواست آنها سرنگونی دولت به ریاست جمهوری ماکرون است. اما واکنش سران فرانسه سرکوب با گلوله و بازداشت های گسترده بوده در حالی که اتحادیه اروپا و آمریکا نیز از این سرکوب ها حمایت کرده اند. بررسی همین تحولات و نوع واکنش کشورهای غربی به خوبی آشکار می سازد که ادعای دموکراسی و حقوق بشر آنها ادعایی واهی است. ادعای کمک برای اقتصاد کشورها نیز ادعایی ساختگی و بهانه ای برای توجیه دخالت در کشورهاست چنانکه همین کشورها علیه مردم یمن، سوریه و ونزوئلا تحریم های اقتصادی وضع کرده اند که به تشدید مشکلات آنها افزوده است.

مانکن توهم!

همدلی: در روز چهارم چهره هایی مانند پریناز ایزدیار، نوید محمدزاده، زیبا کرمعلی، دنیا مدنی، الناز حبیبی، بهنوش طباطبایی، نسیم ادبی، صابر ابر، نازنین بیاتی، جواد رضویان و مهران غفوریان حضور داشتند که البته تعدادی از آنها شاید برای مخاطب عام چندان شناخته شده نباشند ولی در فضای مجازی، فالوئرهای فراوانی دارند؛ اتفاقی که سبب می شود برخی از آنها پوشش های عجیب و غریبی انتخاب کنند تا شاید بیش از دیگران سوژه عکاسان شوند.

نوید محمدزاده چندین سال است لباس های نامتعارفی می پوشد و صابر ابر هم انگار با کت های بلند، بیشتر احساس راحتی می کند، اما در میان بازیگران زن هم طراحی های منحصر به فرد و گاهی عجیب هم به وفور دیده می شد؛ طراحی هایی که به دست طراحان گران قیمت طراحی شده اما در بعضی موارد از کمترین جذابیت های بصری برخوردار است. اتفاقاً دلیل جمع شدن فرش قرمز در جشنواره سی و پنجم فیلم فجر، حواشی پیش آمده پیرامون پوشش عجیب برخی بازیگران بود که اعتراضات گسترده ای را به دنبال داشت.

ساختار فعال

صبح نو: ی کی از مباحث داغ محافل سیاسی در ایران، تصمیم گیری نهایی در مورد پالرمو و دیگر اقطاب FATF در مجمع تشخیص مصلحت نظام است. با اجرایی شدن پرتأخیر و مسأله سامانه مالی تجاری با اروپا که فعلاً محدود به غذا و دارو و در چارچوب تحریم های آمریکاست و مهم تر از همه، تصویب FATF به عنوان پیش شرط طرف غربی، به نظر می رسد حساسیت های موضوع دوچندان شده است. در یک تحلیل بدگمانانه، ایجاد صف های کذایی برای خرید گوشت در تهران، کاهش سریع نرخ ارز در ابتدای هفته بعد از اعلام SPV و شرط گذاری اروپا را می توان حلقه های یک سناریو در نظر گرفت که به قصد گروگان گرفتن معیشت مردم صورت می گیرد؛ حال آن که به نظر می رسد تأیید پالرمو و اقرار آن، نه تنها کمک مستقیمی به رفع تحریم ها نمی کند، بلکه بر دامنه فشارها و دسترسی های کشور خواهد افزود. با این همه باید توجه داشت که نظام بحث و بررسی و تصمیم گیری درباره این موضوع پیچیده را به درگاه های متعدد کارشناسی خود در قوای سه گانه، سازمان های فراقوه ای و نخبگان دانشگاهی و حوزوی واگذار کرده و نهایتاً تجمیع همه این گزاره ها، به نظردهی پایانی ساختار مهمی به نام مجمع تشخیص مصلحت واگذار شده است. این بدان معناست که اولاً در ایران، ساختارهای مستقر و مناسبی وجود دارند که در همه شرایط می توانند ایفای نقش کنند و ثانیاً طرف غربی نمی تواند با اعمال فشار بر بخش های دولتی، کل روند اتخاذ تصمیم را مختل کند؛ سیاستی هوشمندانه که ان شاء الله به نتیجه مطلوبی منتهی خواهد شد.

